

The Holy See

PIELGRZYMKA DO ZIEMI ŚWIĘTEJ Z OKAZJI 50. ROCZNICY
SPOTKANIA PAPIEŻA PAWŁA VI I PATRIARCHY ATENAGORASA W JEROZOLIMIE
(24-26 MAJA 2014)

MSZA ŚW.

HOMILIA OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA

International Stadium (Amman)

Sobota, 24 maja 2014 r.

Video

W Ewangelii usłyszeliśmy obietnicę Jezusa złożoną uczniom: «Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze» (J 14, 16). Pierwszym Pocieszycielem jest sam Jezus; «innym» jest Duch Święty.

Znajdujemy się tutaj niedaleko od miejsca, w którym Duch Święty zstąpił z mocą na Jezusa z Nazaretu, gdy Jan ochrzcił Go w Jordanie (por. Mt 3, 16). Tak więc Ewangelia tej niedzieli, a także to miejsce, w którym dzięki Bogu jestem jako pielgrzym, skłaniają nas do refleksji nad Duchem Świętym, nad tym, czego dokonuje On w Chrystusie i w nas, a co możemy podsumować w ten sposób: Duch Święty dokonuje w nas trzech działań — *przygotowuje, namaszcza i posyła*.

W momencie chrztu Duch zstępuje na Jezusa, aby Go *przygotować* do Jego misji zbawienia; misji charakteryzującej się stylem Sługi pokornego i łagodnego, gotowego do dzielenia się i całkowitego daru z siebie. Ale Duch Święty, obecny od samego początku historii zbawienia, działał w Jezusie już w chwili Jego poczęcia w dziewiczym łonie Maryi z Nazaretu, urzeczywistniając cud wcielenia: «Duch Święty zstąpi na Ciebie (...) osłoni Cię — mówi anioł do Maryi — i porodysz Syna, któremu nadasz imię Jezus» (por. Łk 1, 35). Później Duch Święty działał w Symeonie i Annie w dniu ofiarowania Jezusa w świątyni (por. Łk 2, 22). Obydwójce oczekiwali na Mesjasza; Symeon i Anna,

obydwoje natchnieni przez Ducha Świętego, widząc Dzieciątka, przeczuli, że jest to właśnie Oczekiwany przez cały lud. W prorockiej postawie dwojga starców wyraża się radość spotkania z Odkupicielem i jest to w pewien sposób *przygotowanie* spotkania Mesjasza z ludem.

Różne działania Ducha Świętego są częścią jednego harmonijnego działania, jednego Bożego planu miłości. Misją Ducha Świętego jest w istocie *tworzenie harmonii* — On sam jest harmonią — i *zaprowadzanie pokoju* w różnych kontekstach i między różnymi podmiotami. Różnorodność ludzi i myśli nie powinna powodować odrzucania i tworzyć przeszkód, bo różnorodność jest zawsze ubogaceniem. Dlatego dziś przyzywamy żarliwie Ducha Świętego, prosząc Go, aby *przygotował* drogę pokoju i jedności.

Po drugie, Duch Święty *namaszcza*. Wewnętrznie namaścił Jezusa i namaszcza uczniów, aby ożywiały ich te same uczucia co Jezusa i aby mogli dzięki temu przyjmować w swoim życiu postawy sprzyjające pokojowi i jedności. Przez namaszczenie przez Ducha Świętego nasze człowieczeństwo zostaje naznaczone świętością Jezusa Chrystusa i uzdalnia nas do miłowania braci tą samą miłością, którą miłuje nas Bóg. Dlatego konieczne jest czynienie gestów pokory, braterstwa, przebaczenia i pojednania. Te gesty są przesłanką i warunkiem prawdziwego pokoju, solidnego i trwałego. Prośmy Ojca, aby nas namaścił, abyśmy stali się w pełni Jego dziećmi, coraz bardziej podobnymi do Chrystusa, abyśmy wszyscy czuli się braćmi a tym samym oddalali od siebie urazy i podziały oraz mogli miłować się po bratersku. O to właśnie prosił Jezus w Ewangelii: «Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania. Ja zaś będę prosił Ojca, a innego Parakleta da wam, aby z wami był na zawsze» (J 14, 15-16).

I wreszcie Duch Święty *posyła*. Jezus jest Posłanym, napełniony Duchem Ojca. Namaszczeni przez tego samego Ducha, także my jesteśmy *posłani* jako zwiastuni i świadkowie pokoju. Jakże bardzo świat potrzebuje nas jako zwiastunów pokoju i świadków pokoju! Tego potrzebuje świat. Także świat prosi nas o to — abyśmy nieśli pokój, dawali świadectwo pokoju!

Pokoju nie można kupić, nie ma go w sprzedaży. Pokój jest darem, o który trzeba cierpliwie zabiegać i budować go «własnoręcznie», poprzez małe i duże gesty angażujące nasze codzienne życie. Droga pokoju umacnia się, jeśli uznajemy, że wszyscy mamy taką samą krew i należymy do rodzaju ludzkiego; jeśli nie zapominamy, że mamy jednego Ojca w niebie i że wszyscy jesteśmy Jego dziećmi, uczynionymi na Jego obraz i podobieństwo.

W tym duchu biorę was wszystkich w ramiona: Patriarchę, braci biskupów, kapłanów, osoby konsekrowane, wiernych świeckich, liczne dzieci, które dzisiaj przyjmują pierwszą komunię św. oraz ich rodziny. Moje serce zwraca się także ku licznym chrześcijańskim uchodźcom z Palestyny, Syrii i Iraku: zanieście waszym rodzinom i wspólnotom moje pozdrowienia i moją solidarność.

Drodzy przyjaciele, drodzy bracia, Duch Święty zstąpił na Jezusa nad Jordanem i dał początek Jego dziełu odkupienia, aby uwolnił świat od grzechu i śmierci. Prośmy Go, aby *przygotował*

nasze serca na spotkanie z braćmi niezależnie od różnic idei, języka, kultury, religii; by *namaścić* całą naszą istotę olejem swego miłosierdzia, leczącym rany błędów, nieporozumień i sporów; o łaskę, aby nas *posyłał* z pokorą i łagodnością na trudne, ale owocne drogi dążenia do pokoju.
Amen!